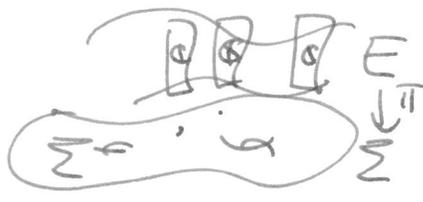

Wierzchni kłosa

nad każdym punktem $p \in \Sigma$ wisi włókno:
 1-wymiarowa p.l. $E_p \cong \mathbb{C}$.
 izomorfizm nie jest kanoniczny.

Pdy

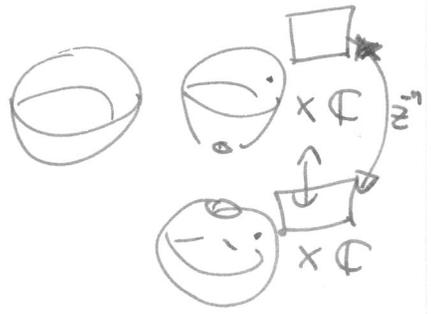
ciągłe: $s: \Sigma \rightarrow E$ t.je $s(p) \in E_p$
 uogólnienie funkcji

1) $T\Sigma \rightarrow \Sigma$ ciągłe-pole wektorowe

2) $T^*\Sigma \rightarrow \Sigma$ ciągłe holomorficzne: formy holomorficzne, $H^{1,0}(\Sigma)$.

3) $n \in \mathbb{Z}_x \rightarrow$ wiązka E_n nad $\mathbb{C}: [O(n)]$

$$\begin{aligned} \pi^{-1}(\mathbb{C}^*) &\cong (\mathbb{C}^*) \times \mathbb{C} & (z, x) \\ \pi^{-1}(\mathbb{C} \setminus \{0\}) &= (\mathbb{C} \setminus \{0\}) \times \mathbb{C} & (z, z^{-n}x) \end{aligned}$$

ciągłe nad górą sfery: $f: \mathbb{C} \rightarrow \mathbb{C}$

na dole: $\mathbb{C} \setminus \{0\} \subseteq \mathbb{C}$
 $z \mapsto z^{-1} = w$
 $z^{-n} f(z) \mapsto w^n f(w^{-1})$

np. $f(z) = \sum a_k z^k \mapsto z^{-n} \sum a_k z^k \mapsto w^n \sum a_k w^{-k} = \sum a_k w^{n-k}$

wielomowy stopnia n są drugą holomorficzne ciągłe tej wiązki.

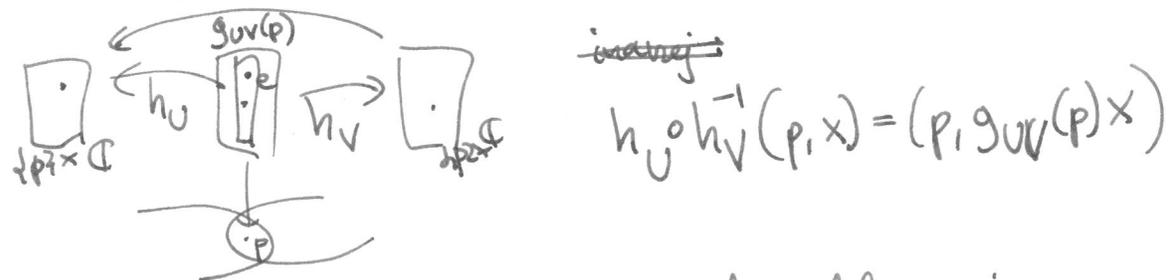
Def

Holomorfizm wieszki liniowej nad powierzchnią Riemanna Σ to ciągłe odzorowanie $\pi: E \rightarrow \Sigma$ wraz z rodzajem holomorfizmów (trywializacji) $h_U: \pi^{-1}(U) \rightarrow U \times \mathbb{C}$ indeksowanych elementami $U \in \mathcal{U}$ pewnego otwartego pokrycia Σ , które to dane spełniają następujące warunki:

- 1) $\forall U \in \mathcal{U}$ diagram

$$\begin{array}{ccc} \pi^{-1}(U) & \xrightarrow{h_U} & U \times \mathbb{C} \\ \pi \downarrow & & \swarrow \text{pr}_1 \\ & & U \end{array}$$
 jest przemienny
- 2) $\forall U, V \in \mathcal{U} \forall p \in U \cap V$ odzorowanie $\pi^{-1}(p) \xrightarrow{h_U} \{p\} \times \mathbb{C} \xrightarrow{\text{pr}_2} \mathbb{C}$
 $\forall U, V \in \mathcal{U} \exists$ holomorfizm $g_{UV}: U \cap V \rightarrow \mathbb{C}^*$, t.j. dla $p \in U \cap V$ i $e \in \pi^{-1}(p)$ zachodzi

$$h_U(e) = g_{UV}(p) \cdot h_V(e) \quad (\text{można w drugą stronę})$$

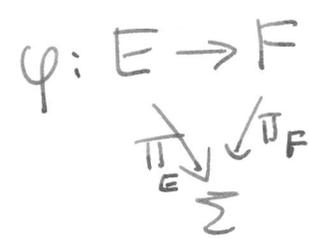

- Zbiór $\pi^{-1}(p)$ nazywamy włóknem wieszki E nad punktem p i oznaczamy E_p .
 Ma on strukturę trywialnej p-linii nad \mathbb{C} (drzki trywializacji).
- Funkcje g_{UV} spełniają warunki koherencji: (1) $g_{UV} \cdot g_{VW} = g_{UW}$ na $U \cap V \cap W$
 (albo też (2): $g_{VU} = g_{UV}^{-1}$)
- Dwa pokrycia \mathcal{U} powierzchni Σ z danymi koherencyjnymi, tj. kolebki funkcji: $g_{UV}: U \cap V \rightarrow \mathbb{C}^*$ spełniających (1) i (2), pozwalają określić wieszki:

$$E = \bigsqcup_{U \in \mathcal{U}} U \times \mathbb{C} / \sim, \quad (p, x) \sim (p, g_{UV}(p)x)$$

\uparrow \uparrow
 $U \times \mathbb{C}$ $V \times \mathbb{C}$

Wizyli E, F są izomorficzne jeśli istnieje homeomorfizm $\varphi: E \rightarrow F$

1) $\varphi(E_p) \cong F_p$

2) $\varphi: E_p \rightarrow F_p$ jest liniowe

3) φ jest holomorficzne:

3):

$$h_U^E: \pi_E^{-1}(U) \rightarrow U \times \mathbb{C}$$

nad $U \cap V: U \times \mathbb{C} \rightarrow$

$$h_V^F: \pi_F^{-1}(V) \rightarrow V \times \mathbb{C}$$

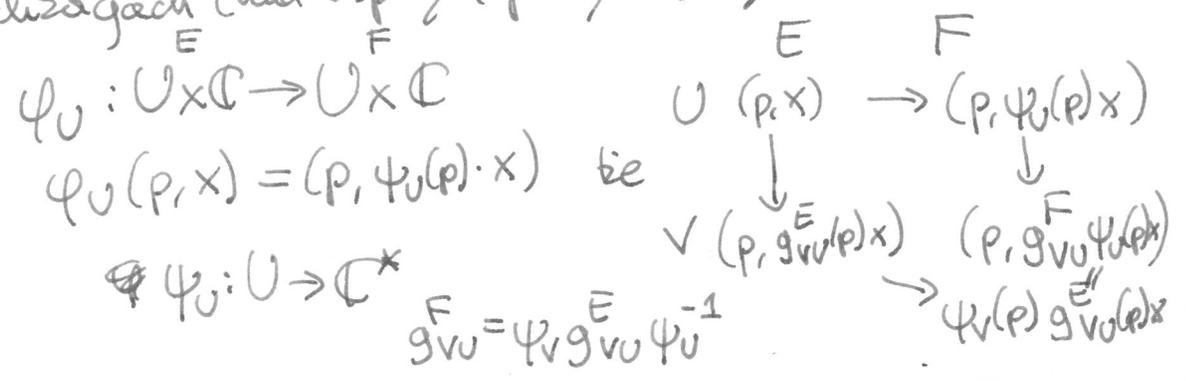
$$\begin{array}{ccccccc} \text{nad } U \cap V: (U \cap V) \times \mathbb{C} & \xrightarrow{(h_U^E)^{-1}} & \pi_E^{-1}(U \cap V) & \xrightarrow{\varphi} & \pi_F^{-1}(U \cap V) & \xrightarrow{h_V^F} & (U \cap V) \times \mathbb{C} \\ & & & & & & \downarrow \\ & & & & & & (p, L_{UV}(p) \cdot x) \end{array}$$

(Funkcje $L_{UV}: U \cap V \rightarrow \mathbb{C}^*$ mogą być holomorficzne.)

• eizale holomorficzne wzdłuż $E: s: \Sigma \rightarrow E$, t.j. $s(p) \in E_p$
 oraz $\forall U \in \mathcal{U} \quad U \xrightarrow{s} \pi^{-1}(U) \xrightarrow{h_U} U \times \mathbb{C} \xrightarrow{\text{pr}_2} \mathbb{C}$ jest holomorficzne
 ($h_U(s(p)) = (p, s_U(p))$, $s_U: U \rightarrow \mathbb{C}$ holomorficzne)
 $s_U = g_{UV} \cdot s_V$

• cizale meromorficzne - wiadomo.
 • cizale meromorficzne ma dobre własności wzdłuż punkcie: $\text{ord } p_s$,
 więc zadaje pewien dywizor $(s) = \sum_{p \in \Sigma} (\text{ord } p_s) \cdot p$.

izomorfizm w trywializacjach (nad wspólnym pokryciem \mathcal{U}):

$D = \sum u_i p_i$ - dywizor \rightarrow niezła $L(D)$

Wokół p_i wybieramy mały otwarty U_i , współ. z_i w $U_i \rightarrow B(0,1)$
 z_i - wsp. \mathbb{C}

U_i - parę rozłączne, $U_0 := \sum \setminus \{p_i\}_{i=1,2,\dots}$

$\mathcal{U} = \{U_0, U_1, \dots\}$

końcówki: Niech $f_i \in \mathcal{O}(U_i)$, $f_i(z_i) = z_i^{n_i}$ ($i=0 : f_0(p) \equiv 1$)

końcówki: $g_{i0}(z_i) = z_i^{n_i}$, $g_{0i}(z_i) = z_i^{-n_i}$ - zdefiniuj niezła $L(D)$;

holomorf. f_i zdefiniuj jej cisk meromorficzne $=: s_D$ i $(s_D) = D$.

[Jeśli zamiast z_i użyjemy wsp. w_i na U_i , to $u_i = (w_i/z_i)^{n_i}$, $u_0 \equiv 1$
zdefiniuj izomorfizm w trywializacjach: $g_{i0}^w = u_i g_{i0} z_i^{-1}$
ten izomorfizm przenosi s_D na s_D^w]

Fakt

Jeśli s jest meromorficznym ciskiem niezła E , to $E \cong L(s)$.

D-d: Niech $D = (s)$;

Niech s_D będzie konkretnym ciskiem $L(D)$. Poza wokół D

przykładem $\lambda s(p) \mapsto \lambda s_D(p)$ określa izomorfizm $E \rightarrow L(D)$.

ten izomorfizm rozszerz się do izomorfizmu nad Σ :

w trywializacjach w otoczeniu p_i :

$$\begin{array}{ccc} E & & L(D) \\ s(z_i) & & s_D(z_i) \\ \parallel & & \parallel \\ h(z_i) z_i^{n_i} & \longleftarrow & z_i^{n_i} \\ h(0) \neq 0 & & \cdot h(z_i) \end{array}$$

□

Uwaga Jeśli s_1, s_2, s_3 zero ciskiem E , to $s_1/s_2 \in \mathcal{M}(E)$.

W szczególności, każde holomorficzne ciskie E jest któreś na zero ciskie s

jest postaci f/s , $f \in \mathcal{M}(E)$.

$$f/s \text{ holo} \Leftrightarrow (fs) \geq 0 \Leftrightarrow (f) + (s) \geq 0 \Leftrightarrow f \in H^0((s))$$

$$H^0(L(D)) \cong H^0(D) \quad (\text{holo ciskie } L(D))$$

Fakt

(15)

$$L(D_1) \cong L(D_2) \iff \exists f \in \mathcal{M}(\Sigma) \quad D_1 = D_2 + (f)$$

D.d.:

$$\Leftarrow f s_{D_2} \text{ jest meromorficzna na } L(D_2), (f s_{D_2}) = (f) + (s_{D_2}) = (f) + D_2 = D_1$$

$$\text{więc } \uparrow L(D_2) \cong L(D_1)$$

$$\Rightarrow u: L(D_1) \rightarrow L(D_2), u \circ s_{D_1}^{-1} \text{ meromorficzna na } L(D_2), = f s_{D_2}$$

$$\text{ale } (u \circ s_{D_1}^{-1}) = (f s_{D_2}) = (f) + (s_{D_2}) = (f) + D_2$$

$$D_1 = (s_{D_1})$$

□

Definicja D_1, D_2 nazywamy liniowo równoważnymi jeśli $\exists f \in \mathcal{M}(\Sigma) : D_1 = D_2 + (f)$

$CL(\Sigma) :=$ grupa klas równoważności dywizorów na Σ .

$CL(\Sigma) \rightarrow \text{Pic}(\Sigma)$ — klasy izo tobo niekiedy.

dodawanie? odwrotność?

ZAD. $E^* = \text{Hom}_{\mathbb{C}}(E, \mathbb{C})$ — wiązka Dualna; $L(D)^* \cong L(-D)$

$$E_1 \otimes E_2 : L(D_1) \otimes L(D_2) \cong L(D_1 + D_2)$$

w terminach kozybli: jeśli $g_{UV} (g_{UV}^1, g_{UV}^2)$ to kozybki E, E_1, E_2 to

$$E^*: g_{UV}^{-1}$$

$$E_1 \otimes E_2: g_{UV}^1 g_{UV}^2$$

TW Każde liniowe wiązki na niegładkiej powierzchni Riemanna. Zatem:

Każde liniowe wiązki to jest postaci $L(D)$ ($CL(\Sigma) \cong \text{Pic}(\Sigma)$)